

IEPENZIEKTE-ONDERZOEK

Ten einde meerdere bekendheid te geven aan de resultaten van het iepenziekte-onderzoek, dat door het Iepenziekte-Comité mogelijk gemaakt wordt, volgen hier korte verslagen van de onderzoeken, verricht aan het Laboratorium voor Entomologie te Wageningen en aan het Phytopathologisch Laboratorium Willie Commelin Scholten te Baarn.

KORT VERSLAG OVER HET IEPENZIEKTE-ONDERZOEK, VERRICHT OP HET LABORATORIUM VOOR ENTOMOLOGIE TE WAGENINGEN, GEDURENDE HET JAAR 1932

1e. In verband met de bestrijding der iepenspintkevers door middel van de sluipwesp *Coeloides scolyticida* werd een onderzoek ingesteld naar een geschikt experimenteer-terrein. Hiervoor bleek de Purmer bij uitstek geschikt. Een 2-tal malen gedurende den zomer werden op twee bepaalde punten de parasieten losgelaten. Een onderzoek ter plaatse werd in December verricht, waarbij bleek, dat de parasiet zich in de Purmer gehuisvest had. In hoeverre de bestrijding met deze parasiet voor de practijk van belang kan zijn, verdient nader onderzoek.

2e. Onderzoekingen naar de chemicaliën, welke het inboren van iepenspintkevers in geveld iepenhout kunnen verhinderen, werden voortgezet. De gegevens hiermede verkregen, konden nog niet geheel worden uitgewerkt. Het bleek evenwel, dat een groot aantal middelen de stammen sneller voor de iepenspintkevers geschikt maakt. Daarnaast bleken wederom koolteer en timmermanscarbolineum de gunstigste resultaten op te leveren. Om trent middelen als Xylamon en Huile de Schiste kon nog geen zekerheid worden verkregen, doch er bestaan gegronde aanwijzingen voor, dat hun beteekenis als bestrijdingsmiddel gering is.

3e. Nagegaan werd of enkele dezer middelen ook een doodende werking hadden op de zich in de schors bevindende larven van den iepenspintkever. Alhoewel het eindresultaat nog niet met zekerheid te vermelden valt, bleek wel, dat geen dezer middelen voor een bestrijding langs dezen weg in aanmerking kan komen.

4e. Getracht werd nadere gegevens te krijgen omtrent den invloed van het water op de iepenschors, in verband met de geschiktheid als voedselbron voor den iepenspintkever. De in het K.B. gestelde periode van drie maanden blijkt normaal voldoende om de schors voor den kever ongeschikt te maken. Nader onderzoek hieromtrent zal nog worden verricht.

5e. Gedurende den zomer werden belangrijke waarnemingen verricht omtrent de levenswijze der kleine iepenspintkevers. De belangrijkste resultaten zijn reeds in een publicatie in het Tijdschrift over Plantenziekten samengevat.

6e. Begonnen werd met de inrichting van een proefveld. De werkzaamheden ondervonden door de droogte gedurende een groot deel van den zomer ernstige stagnatie.

7e. In Zeeland bleef, de kleine bonte iepenbastkever, *Pteleobius vittatus*, sterk op te treden. Met een nader onderzoek naar dit dier werd een begin gemaakt, doch het materiaal, hiervoor verzameld, bleek ongeschikt.

Wageningen, December 1932.

PROF. DR. W. K. J. ROEPKE.

KORT VERSLAG OVER HET IEPENZIEKTE-ONDERZOEK, VERRICHT OP HET PHYTOPATHOLOGISCH LABORATORIUM „WILLIE COMMELIN SCHOLTEN” TE BAARN, GEDURENDE 1932

De proeven betreffen het gevoeligheidsonderzoek, mycologisch werk en verdampingsonderzoek bij verschillende iepensoorten.

GEVOELIGHEIDSONDERZOEK

Infectieproeven met *Graphium ulmi* werden verricht in de proeftuinen te:

Baarn (op zaailingen van Europeesche iepen).

Vleuten (op zaailingen van Europeesche iepen).

Utrecht (op zaailingen van Europeesche iepen; tevens op afleggers van Hollandsche iep, op diverse zaailingen en op oudere enten, w.o. van Aziatische iepen).

Verder werden infectieproeven genomen op de volgende kweekrijen:

Stadskweekerij Den Haag (op enten van de verschillende soorten en variëteiten van iepen, en op enten van uitgezochte zaailingen).

Stadskweekerij Haarlem (op enten van uitgezochte zaailingen en van enkele Aziatische iepen).

Stadskweekerij Utrecht (als voren.)